

[Ivar Nørgaard.]

kretiseret en af de muligheder, som jeg også tror statsministeren forestiller sig i sin fantasi; jeg synes oven i købet, jeg meget tydeligt kunne mærke, at det var den samme tankegang, han havde, da han talte om Danmark i en nordisk ravnekrog; han sagde, at man kunne få lavet arrangementer med fællesmarkedet på en sådan måde, at vi kunne risikere at komme udenfor, at blive betydelig dårligere placeret end de lande, vi nu skulle gå ind i et nordisk fællesskab sammen med.

Jeg anmoder hr. Anders Andersen og hr. Haunstrup Clemmensen om at give mere præcist udtryk for, hvordan deres holdning er til de indvendinger, vi for længst har hørt fra erhvervsorganisationernes side, og som jeg forstår hr. Anders Andersen dækker lidt endnu for sin egen erhvervsorganisations vedkommende.

Så vil jeg gerne slutte med at sige, at der formentlig fortsat er nogen uklarhed over, på hvilken måde man kan komme til at opleve forhandlinger enten om egentligt medlemskab eller om associering med fællesmarkedet. Jeg forstod på hr. Anders Andersen, at han opfattede det som givet, at der aldrig ville kunne blive tale om samlede forhandlinger. Men i den situation, vi kan forestille os, hvor England ikke opnår fuldt medlemskab, tror jeg stadig der kan være den mulighed, at der kan komme forhandlinger mellem de nordiske lande og fællesmarkedet. Jeg synes, statsministeren ligesom antydede, at han også havde en fornemmelse af det.

(Kort bemærkning)

Henry Christensen: Hr. Ivar Nørgaards fremstilling af venstres beslutning på landsmødet var desværre ikke korrekt. Beslutningen indeholdt to led. Det ene var en opfordring om at føre de nordiske forhandlinger videre med et positivt sigte. Det andet og det centrale i denne diskussion var, at venstre fandt det afgørende, at

Danmark bevarede herredømmet over ikrafttræden af en eventuel nordisk toldunion, så længe der var mulighed for realitetsforhandlinger med fællesmarkedet. Denne afgørende betingelse er efter vort skøn opfyldt på den måde, forhandlingerne har været ført på. Det mener jeg er tilfredsstillende, ikke bare for venstre, men for Danmarks samlede interesse, og derfor vil jeg advare imod, at man prøver at skabe strid om ting, som det ikke kan være i nogen dansk interesse at skabe strid om. Jeg ville i det hele taget opfordre til, at man undgår kunstigt at grave grøfter i markedsituationen. Jeg tror, vi har brug for at vedstå enigheden om det, der faktisk er enighed om imellem de store partier, hvis vi skal sikre Danmark så gode forhandlingspositioner som overhovedet muligt.

(Kort bemærkning).

Anders Andersen: Hr. Ivar Nørgaard spurgte, hvad det var, jeg ville have ændret i traktaten. Jeg ved ikke af, at jeg har bebudet, at der skulle ændres noget i traktaten. Jeg er i og for sig meget overrasket over et sådant spørgsmål. Man må vel gå ud fra, at disse forhandlinger nu er færdigførte, at traktaten foreligger, og at den bedømmelse, der nu kan foretages både fra hr. Ivar Nørgaards og erhvervsorganisationernes side, derfor må bygge på det foreliggende traktatudkast. Jeg har ikke stillet i udsigt, at der skal ændres noget i traktaten; det vil jeg gerne lige have klargjort. Jeg har vist overhovedet ikke været inde på det spørgsmål. Det er, som om hr. Ivar Nørgaard forsøger at grave et eller andet op, der ikke findes.

Dernæst siger han: hvilken vurdering kan man anlægge? Ja, nu vil jeg da gerne gøre opmærksom på, at vi kl. 14 i eftermiddag har fået dette bilag omdelt med alle disse mange positioner og beregningsmuligheder. Jeg ved ikke, om hr. Ivar Nørgaard har været i stand til i løbet af eftermiddagen at foretage en kontant vurdering af det reelle